

A bibliai igazság és a hivatalos római katolikus hagyomány Máriáról

A Biblia úgy határozza meg Isten kilétét, hogy senki ember nem részesülhet az Ő dicsőségéből. Hasonlóképpen, a Biblia tanít arról, hogy ki az Úr Jézus Krisztus, azonban senki nem foglalhatja el az Ő tisztségeit. Ugyanígy beszél a Szentírás a Szentlélek személyéről és szerepköréről, de mindenki mást kizár az Ő szerepéből. Ezek a bibliai igazságok érvénytelenítik a római katolikus tanítást Mária közvetítői, pártfogói, segítői, jötevői, közbenjárói minőségéről, valamint szeplőtlen szentségéről.

I. Egyedül Istené a dicsőség

1. Ézs 45,22: „Térjetelek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!”
2. Ézs 42,8: „Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet másnak nem adom, sem dicséretemet a bálványoknak.”
3. Jn 6,44: „Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, aki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.” (Az Atya szerepköréhez tartozik az emberek Krisztushoz történő vonzása)
4. Jel 15,4: „Ki ne félne téged, Uram! És ki ne dicsőítené a te nevedet? Mert csak egyedül vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted ...”

Ellenszegülve annak a bibliai igazságnak, hogy „dicsőségemet másnak nem adom” (Ézs 42,8), a római katolicizmus párhuzamot állít fel Mária és Isten között. A római katolikus rendszer tanítása következetesen állítja, hogy a Szentháromság isteni vonásai Máriára vonatkoztathatók. A lenti táblázat szembeállítja a bibliai igazságot a római katolikus tanítással:

	Bibliai igazság	Római katolikus tanítás
1.	Az Úr Jézus egyedüli bűnnélkülisége	Mária deklarált szeplőtlen fogantatása
2.	Egyedül Krisztusban van kegyelem és üdvösség	Mária helye a kegyelem és üdvösség közlésében
3.	Krisztus mennybemenetele	Mária deklarált mennybevitele
4.	Egyedül Ő a királyok Királya	Máriát a menny királynéjának nyilvánították
5.	Jézus Krisztus az egyedüli közbenjáró	Mária deklarált közbenjáró
6.	A Szentlélek küldetése, hogy segítse és vigasztalja a hívőket.	Mária segítőnek és szószólónak való nyilvánítása
7.	Krisztus maga és a Szentlélek járnak közbe a hívőkért.	Mária deklarált közvetítése

1. Párhuzam – A szeplőtlen fogantatás

A. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

- a. #491 „Az [Római Katolikus] Egyházban a századok folyamán vált tudatossá, hogy Mária, aki Istentől 'kegyelemmel teljes', fogantatásától fogva megváltott volt. Ezt vallja a Szeplőtlen Fogantatás dogmája, melyet IX. Pius által 1854-ben hirdettek ki:

A Boldogságos Szűz Máriát fogantatásának első pillanatában a mindenható Isten egyedülálló kegyelme és kiváltsága Jézus Krisztusnak, az emberi nem

Megváltójának érdemeire való tekintettel az eredendő bűnnek minden szeplőjétől érintetlenül megóvta.”¹

b. #493 „...Isten kegyelme által Mária egész élete folyamán mentes maradt minden személyes büntől.”

B. A Szentírás

A Máriának tulajdonított „szeplőtelen fogantatás” gondolata, amelyet a római katolikus rendszer képvisel, nem biblikus. Ennek a kifejezésnek, ahogyan ez a római rendszerben előfordul, semmi köze Jézus Krisztusnak szüztől való születéséhez, hanem Máriának saját anyjában történt fogantatásáról beszél.

a. Lk 2,24 [József és Mária Jeruzsálembe ment] *„hogy áldozatot adjanak, a szerint amint megmondattott az Úr törvényében: egy pár gerliczét, vagy két galambfiat.”* [a 3Móz 12,8-cal összhangban „egyiket egészen égőáldozatul, a másikat bűnért való áldozatul”].

b. Lk 1,46-47 *„Akkor monda Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat, és örvendez az én lelkem az én megtartó Istenemben.”*

c. Lk 11,27-28 *„Lőn pedig mikor ezeket mondá, fölemelvén szavát egy asszony a sokaság közül, monda néki: Boldog méh, amely téged hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál. Ő pedig monda: Sőt inkább boldogok, akik hallgatják az Istennek beszédét, és megtartják azt.”*

d. Róm 3,23: *„Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.”*

2. Párhuzam – Mária helye a kegyelem és üdvösség közlésében

A. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

Az „... **Ő a mi Anyánk a kegyelem rendjében**” címszó alatt, a *Katekizmus* a következőket tanítja:

#968. Szerepe az Egyházzal és az egész emberiséggel kapcsolatban még ennél is több. „Engedelmességével, hitével, reménységével és lángoló szeretetével – egyedülálló módon együttműködött az Üdvözítő művével a lelkek természetfölötti életének helyreállításában. Éppen ezért a kegyelem rendjében Anyánk.”

B. A Szentírás

A Megváltónak a lelkek természetfeletti életét célzó helyreállítási munkája egyedülálló módon Istentől származik.

a. Róm 3,23-26

23.v. *„Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.”*

¹ *The Catechism of the Catholic Church* (San Francisco, CA: Ignatius Press, 1994). Minden ezt követő idézet ebből a kátéből származik.

24.v. „Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által”

25.v. „Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt ...”

26.v. „Az Isten hosszútűrésénél fogva, az ő igazságának megbizonyítására, a mostani időben, hogy igaz legyen Ő és megigazítsa azt, aki a Jézus hitéből való.”

b. Az Ef 2,8-9 világossá teszi, hogy a kegyelem rendje isteni és nem emberi cselekedet eredménye: „Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.”

C. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

a. #969 „Máriának ez az anyasága a kegyelem rendjében szüntelenül megmarad az anyagi üdvözlétkor hittel adott beleegyezésétől kezdve – melyben a kereszttel is vonakodás nélkül kitartott – egészen az összes választott örök beteljesedéséig. Mert ezt az **üdvözítő tisztséget** a mennybevitelkor sem tette le, hanem **szüntelen közbenjárásával kieszközli nekünk az örök üdvösség ajándékait**. (...) Ezért nevezik a Boldogságos Szűzet az Egyházban **Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közbenjárónak** (Mediatrice).”

b. #494 „... ahogyan Szent Ireneusz mondja – **'engedelmességével mind önmaga, mind az egész emberiség üdvösségének oka lett'**.”

c. #1172 „Amikor az Anyaszentegyház így évenként megünnepli Krisztus misztériumait, megkülönböztetett szeretettel tiszteli Isten Anyját, a Boldogságos Szűz Máriát, **akit elszakíthatatlan kötelék fűz Fiának üdvösségszerző munkájához.**”

D. A Szentírás

a. ApCsel 4,12 „**És nincsen senkiben másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.**”

b. Jn 14,6 „**Monda neki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.**”

c. Jn 10,9 „**Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd és legelőt talál.**”

d. Jn 6,40 „**Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz Őbenne, örök élete legyen; és én feltámaszom azt azt utolsó napon.**”

3. és 4. párhuzam: Mária deklarált mennybevitele és királynéi címe

A. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

#966 „Végül a szeplőtelen Szűzet – az eredendő bűnnek minden szennyétől épségben megőrzöttek – földi életének végén **testestül-lelkestül fölvitte Isten a mennyei dicsőségbe. Fölmagasztalta, a mindenség királynéjává tette** őt az Úr, hogy tökéletesebben hasonuljon Fiához, az uralkodók Urához, a bűn és a halál legyőzőjéhez. A Szent Szűz mennybevitele különleges részesedés Fia föltámasztásában, és elővételezése a többi keresztény föltámasztásának.”

B. A Szentírás

a. Jer 7,18 „A fiak fát szedegének, az atyák gyujtják a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy az **ég királynőjének** bélesekét készítsenek, és az idegen isteneknek italáldozatokkal áldoznak, hogy **engem felingereljenek.**”

b. Jer 44,17 „Hanem csak azt cselekedjük ... hogy füstölő áldozatot viszünk az **ég királynéjának**, és néki italáldozattal áldozunk, miképen cselekedtünk mi és **a mi atyáink** és a mi királyaink és a mi fejedelmeink ...”

c. Zsolt 57,6 „**Magasztaltassál fel** az egek felett, **oh Isten!** Mind az egész földön legyen a te dicsőséged!”

d. Zsolt 21,14 „**Emelkedjél fel** Uram, a te erőddel ...”

e. Zsolt 18,47 „**Magasztaltassék** hát az én üdvösségemnek Istene!”

f. Zsolt 46,11 „Csendesedjete és ismerjéte el, hogy én vagyok az Isten! **Felmagasztaltatom** a nemzetek közt, **felmagasztaltatom** a földön.”

g. Ézs 45,22 „**Térjete én hozzám**, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert **én vagyok az Isten, és nincsen több!**”

5. párhuzam: Mária közbenjáróvá történt kinevezése

A. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

#969 „(...) Ezért nevezik a Boldogságos Szűzet az [Római Katolikus] Egyházban Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közbenjárónak.”

B. A II. Vatikáni Zsinat iratai

No. 28, *Lumen Gentium*, 1964. november 21.

60. cikkely „Az apostolok szavai szerint egyetlen közvetítő van: 'Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki adta önmagát váltságul mindenekért. (1Tim 2,5-6) Azonban Mária az emberek anyjaként való tevékenykedése egyáltalán nem homályosítja el vagy csökkenti Krisztusnak ezen egyedi közbenjárását, annál inkább aláhúzza erejét. Viszont a Boldogságos Szűz üdvös hatása az embereken nem valami belső kényszerűségből, hanem Isten rendelkezéséből ered....”

62. cikkely „...Ezért nevezik a Boldogságos Szűzet az [Római Katolikus] Egyházban Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közbenjárónak. Az azonban úgy értendő, hogy nem tesz hozzá és nem is vesz el semmit Krisztus, az egyetlen Közbenjáró, méltóságából és hatékonyságából.”²

Magyarázat: Ez a római katolikus kétértelmű beszéd klasszikus példája. Miközben két közbenjáróról beszélnek, azt a kijelentést teszik, hogy Mária „nem homályosítja el vagy csökkenti Krisztusnak ezen egyedi közbenjárását.” Az igevers igazsága mellett történő kiállítás helyett, mindkét cikkely ködösítő, felhígított kifejezésekbe merül, amelyek valójában tagadják a közönséges katolikusok tényleges gyakorlatát, amelyet a papok, a katekizmusuk és imakönyveik tanítanak nekik. A 60. és 62. cikkely

² II. Vatikáni Zsinat: *Zsinati és zsinat utáni iratok*, Austin Flannery, O.P., Editor, 1981. kiadás (Northport, NY.: Costello Publishing Co., 1975), Vol. I., 418-419. o.

logikailag értelmetlen, mivel hiányzik belőlük az intellektuális őszinteség. Értelmileg hamisak, mivel „Isten ismerete ellen” emeltettek. (2Kor 10,5) A Bibliában hívő emberek, akik ismerik a Szentírást, sosem fogadják el azt az érvelést, amely a Mária állítólagos pozíciójáról való képzelődés mögött meghúzódik.

C. A Szentírás

a. Zsid 9,15 „*És ezért új szövetségnek a közbenjárója Ő [Krisztus Jézus] ...*”

b. Zsid 9,15 „*És ezért új szövetségnek a közbenjárója ő, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnös váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígértét.*”

6. Párhuzam: Mária mint segítő és szószóló

A. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

#969 „... Ezért nevezik a Boldogságos Szűzet az [Római Katolikus] Egyházban Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közbenjárónak.”

Magyarázat: Ami igazán komolyan súlyossá teszi ezekkel a címekkel való játszadózást, az abból fakad, hogy a Bibliában a Vigasztaló, a Segítő, aki az Úr helyére küldetett a hívő ember számára, maga a Szentlélek. Ő marad vele örökre. (Jn 14,16) Ő juttatja eszébe Krisztus szavait. (Jn 14,26) Nem önmagáról tesz bizonyosságot, hanem Krisztusról. (Jn 15,26) Ő elvezeti a hívőket minden igazságra. (Jn 16,13) Valójában a Szentlélek a másik Szószóló, az isteni Segítő, a Vigasztaló, az Igazság Lelke. Annak a tanításnak a tévedése, miszerint a Szentlélek ezen isteni szerepköreit a római katolikus Mária foglalja el, annyira súlyos, hogy a Szentlélek isteni személyét gyalázza. Ez súlyos eretnokség. Az üdvösség a biblikus tanítás és a Szentlélek meggyőző munkája révén lesz a miénk.

B. Igeversek, amelyek Krisztusra, mint Szószólóra utalnak

a. 1Jn 2,1 „... És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz **Jézus Krisztus.**”

b. Róm 8,34 „**Krisztus** az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbján van, **aki esedezik is érettünk.**”

c. Zsid 7,25 „*Ennekokáért Ő [Krisztus Jézus] üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezzék érettök.*”

d. Ef 3,11-12 „*Amaz örök eleve-elvegzés szerint, amelyet megcselekedett a Krisztus Jézusban, ami Urunkban: **Akiben van a mi bátorságunk és bizodalommal való menetelünk ...***”

7. Párhuzam: Mária deklarált közvetítése

A. A Katolikus Egyház Katekizmusa (1994)

#969 „Mert ezt az üdvösséges feladatot a mennybevitelkor sem tette le, hanem szüntelen közbenjárásával kieszközli nekünk az örök üdvösség ajándékait. (...) Ezért nevezik a Boldogságos Szűzet az Egyházban Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közvetítőnek.”

B. A Szentírás

a. A Biblia azon túl, hogy Krisztust nyilvánítja ki közvetítőnknek, bűnnek nevezi a halottakhoz, mint közvetítőkhöz, történő folyamodást.

1. 5Móz 18,10-11 „*Se bűbájos, se ördögöskötől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző (... ne találtassék te közötted).*”

2. 3Móz 20,6-7 „*Amely ember pedig az ígézőkhez és a jövőndő mondókhöz fordul, hogy azok után paráználkodjék, arra is **kiontom haragomat, és kiirtom azt az ő népe közül.** Szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek.*”

3. Jn 10,1 „*Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem **másunan hág be, tolvaj az és rabló.***”

b. Krisztus, a mennyei közvetítő tényét hirdeti a Biblia:

1. Zsid 7,25 „*Ennekokáért Ő [Krisztus Jézus] üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy **esedezzek érettök.***”

2. Zsid 9,24 „*Mert nem kézzel csinált szentélybe, ... ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most **Isten színe előtt megjelenjék érettünk.***”

3. Róm 8,34 „... **Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is érettünk.**”

4. Róm 8,27 „...mert [Jézus Krisztus] Isten szerint **esedezik a szentekért.**”

A mennyben működő emberi közvetítő ajánlása halottidézés és egyben kísérlet a „másunnan történő behágásra” mint „tolvaj és rabló”. (Jn 10,1)

II. „Mária” mint „a szeplőtlen Szent”: istenkáromló sértés

A 3. rész párhuzama, amely a római katolikus „Máriát” az üdvösség szerzőjének, szószólónak, segítőnek és közbenjárónak nyilvánítja, valóban istenkáromlás, azaz megkísérli az isteni szerepköröket egy emberi személynek kiosztani. A *Katolikus Egyház Katekizmusa* (1994) egy sértéssel tetőzi az istenkáromlást, amikor „Máriát” szeplőtlen Szentnek, a szentség forrásának nevezi. Ez a tiszteletlen tanítás az istenség tulajdon természetét rabolja meg.

A. A *Katolikus Egyház Katekizmusa* (1994)

#2677 „Amikor azt kérjük Máriától, hogy imádkozzon érettünk, elismerjük, hogy szegény bűnösök vagyunk, és az „Irgalmasság Anyjához”, a **szeplőtlen Szenthez** fordulunk.”

#2030 „Az [Római Katolikus] Egyháztól kapja meg az életszentség példáját; ennek modelljét és **forrását a szeplőtlen Szűz Máriában** ismeri föl ...”

B. A Szentírás: A Biblia szerint Isten szentsége lényeges tulajdonsága az istenségnek, amely minden más tulajdonságában is kifejeződésre jut. Egy teremtmény „szeplőtlen Szent”-ként történő megszólítása kimeríti az istenkáromlás és bálványimádás fogalmát.

1. Jel 15,4 „*Ki ne félne téged Uram! És ki ne dicsőítené a te nevedet? Mert csak **egyedül** vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtte...*”

2. 1Sám 2,2 „**Senki sincs olyan szent, mint az Úr, sőt rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan kőszál, mint a mi Istenünk.**”

3. Zsolt 99,3 „**Tiszteljék a te nagy és rettenetes nevedet, – szent az!**”

4. Zsolt 99,9 „**Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az ő szent hegyén; mert szent az Úr, a mi Istenünk!**”

V. Konklúzió

A. A római katolikus tanítás következtetése ezernyi imájában és Mária dicsőítésében található meg. Ezt igazolja az elterjedt, tipikus „odaszánási ima”:

#944. „Ó Mária, leghatalmasabb Szűz és irgalom Anyja, menny Királynője és bűnösök Menedéke, odaszenteljük magunkat a te szeplőtlen szívednek. Lényünket és teljes életünket szenteljük neked: mindenünket amink van, amit szeretünk, amik vagyunk. Néked adjuk testünket, szívünket és lelkünket; otthonainkat, családjainkat és országainkat. Vágyunk az, hogy mindaz ami bennünk és körülöttünk van a tiéd legyen, és a te anyai áldásod jótéteményeiben részesüljünk.”³

B. A **bibliai következtetés „tusakodjatok a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szenteknek adatott”**. Miközben egyes protestánsok azt állítják, hogy akik ezt a bálványimádást gyakorolják „a mi testvéreink és nőtestvéreink a Krisztusban”⁴, ez teljesen elfogadhatatlan a Biblia alapján. Az Ószövetség prófétái, az Úr és az Újszövetség apostolaihoz hasonlóan, mi is szeretetben szóljuk az igazságot, „**És ne legyen közössétek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat.**” (Ef 5,11)

³ *New Saint Joseph People's Prayer Book*, Rev. Francis Evans, Ed. (New York: Catholic Book Publishing Co., 1980)

⁴ *Evangelicals and Catholics Together: The Christian Mission in the Third Millennium*, megjelent az *Evangelicals and Catholics Together: Toward a Common Mission* című dokumentumban, Charles Colson és Richard John Newhaus kiadók (Dallas, TX.: Word Publishing, 1995), xviii. o.